

РЕШЕНИЕ

№ 5811

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 07.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10249** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. К. К., гражданин на Р. Т., адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9 срещу Решение № УП-172/10.11.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на К. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Навеждат се доводи, затова че административният орган е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил събраните доказателства и не е взел предвид обстоятелството, че обстановката в Т. непрекъснато се влошава. В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № 1412/08.11.2011 г. до Държавната агенция за бежанците за М. К. К., гражданин на Р. Т., е поискал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Производството е

образувано с регистрирането на чужденеца с регистрационен лист рег. № УП-2483/08.11.2011 г.

К. вече е подавал молба за предоставяне на статут, който му е отказван от компетентния административен орган. При проведеното пред АССГ, обжалване, жалбите са били отхвърляни.

Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център - [населено място] по реда на глава VI, раздел II от ЗУБ.

С покана от 08.11.2011 г. М. К. К. е бил уведомен, че интервю във връзка с подадената молба, ще бъде проведено на 09.11.2011 г.

Резултатите от интервюто са обективирани в протокол № УП 2483 от 09.11.2011 г. Чужденецът е изтъкнал като причина за търсенето на закрила обстоятелството, че при връщането се в страната по произход не знае каква съдба го очаква там и няма новини от близките си.

Видно от писмо № Т-5403 от 10.11.2011 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на М. К. К., в случай, че същия отговаря на условията по ЗУБ.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото е приета справка вх. № 4218/29.08.2011 г., относно актуалната обстановка в Т. и спазването на човешките права.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № УП-172/10.11.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на М. К. К. лично, видно от положения подпис на 15.11.2011 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 17.11.2011 г. /рег. № 2483/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. К. К. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От приетата, като доказателство по делото справка вх. № 4218/29.08.2011 г., относно актуалната обстановка в Т. и спазването на човешките права, се установява, че в страната има действаща многопартийна демокрация. Политическият живот се осъществява от 17 по-важни партии. Последните многопартийни избори са проведени през 2010 г. и според наблюдателите са били честни и свободни, поради което е повишен рейтингът на страната за спазване на политическите права. В страната няма дискриминация по пол, възраст, религия и социален статус. Правителството спазва забраната за произволен арест и задържане. Не се откриват данни за политически убийства, нито от страна на правителството, нито от организации, които не са под

негов контрол. Широко е разпространено вешерството и страхът от вещици води до продължаващи убийства на жени, нарочени за вещици.

В страната има свобода на словото и печата, а безконтролната проверка на личната кореспонденция е забранена. Т. от години приютава хиляди бежанци от околни държави, където има изблици на насилие. На територията на страната действат десетки неправителствени организации, които съдействат на властите.

Визираната справка представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, поради което при липса на оспорване има обвързваща съда материална доказателствена сила.

Съдът след преценка на доказателствата намира, че М. К. К. не е успял да ангажира достатъчно убедителни доказателства, че животът му е поставен в опасност в държавата по произход. Не са ангажирани никакви доказателства, че той основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в държавата си по произход /чл. 8 от ЗУБ/ или че в държавата си по произход ще бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт /чл. 9 от ЗУБ/.

В средствата за масово осведомяване не се откриват публикации за извършване на актове за насилие в Т. изобщо, с изключение на спорадични сблъсъци с криминален характер.

Предвид на гореизложените съображения, съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Същото е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на М. К. К., гражданин на Р. Т., с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9 срещу Решение № УП-172/10.11.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на К. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и не подлежи на касационно обжалване.